

Чл. 10. По углавнитѣ дѣла всякой носи отговорность само за себе си. По възнаграждение за вреди, направени отъ прѣстѣпленіето, за подсѣдимий могатъ да отговарятъ и други лица, но само въ показанитѣ отъ закона случаи.

Чл. 11. Сѣдебно прѣслѣдваніе, въ отношение на углавната отговорность на обвиняемия, не може да бѣде възбудено, и ако е почнато, подлѣжи на прѣкрятваніе:

- 1) кога е умрѣлъ обвиняемийтъ;
- 2) когато е изминала опредѣлената отъ закона давность за прѣстѣпното дѣяніе;
- 3) когато въ показанитѣ отъ закона случаи частния обвинитель си е оттеглилъ тѣжбата, и
- 4) когато е послѣдвала амнистія.

Чл. 12. Когато сѣдебното прѣслѣдваніе се прѣкрати, поради показанитѣ въ горния членъ причини, наченатитѣ въ сѣдѣтъ искове за възнаграждение за вреди и загуби, сторени отъ прѣстѣпното дѣяніе, се разглѣждатъ отъ сѣщитѣ углавни сѣдилища.

Ако обаче, сѣдебното прѣслѣдваніе се прекрати по горѣказаннитѣ причини преди разглѣжданието дѣлото въ окръжний сѣдѣ по углавенъ редъ, на исковѣтъ за възнаграждение за вреди и загуби, сторени отъ прѣстѣпното дѣяніе, не се дава ходъ въ углавний сѣдѣ, а тѣ се заявяватъ срѣщу обвиняемитѣ въ гражданскитѣ сѣдилища.

Чл. 13. Въ случай на прѣкрятваніе на сѣдебното прѣслѣдваніе по чл. 11 п. 3, оттеглюваніето на тѣжбата се признава и за отказваніе отъ гражданския искъ, освѣтъ, ако потърпѣвшия си е запазилъ изрично правото на този искъ.